แนวทางการยกระดับคุณภาพการให้บริการของบุคลากรสายสนับสนุนในกลุ่มมหาวิทยาลัย ราชภัฏอีสานใต้จากปัจจัยเชาวน์อารมณ์ ปัจจัยจูงใจ และปัจจัยสนับสนุน

GUIDELINES OF SUPPORTING STAFF'S SERVICE QUALITY ENHANCEMENT IN SOUTH NORTHEAST RAJABHAT UNIVERSITIES FROM EMOTIONAL QUOTIENT, MOTIVATING AND HYGIENE FACTORS

สิริภาพรรณ ลี้ภัยเจริญ

Siripapun Leephaijaroen

ตาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี Human Resource Management Program, Ubon Ratchathani Rajabhat University วิลารักข์ อ่อนสีบุตร

Wilaruk Onsibutr

สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี Human Resource Management Program, Ubon Ratchathani Rajabhat University โชฒกามาศ พลศรี

Chottagamart Polsri

สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี Human Resource Management Program, Ubon Ratchathani Rajabhat University

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลกระทบของปัจจัยเชาวน์อารมณ์ ปัจจัยจูงใจ และปัจจัยสนับสนุน ที่มีต่อ คุณภาพการให้บริการของบุคลากรสายสนับสนุนในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้ และ 2) เสนอแนวทางการยกระดับ คุณภาพการให้บริการของบุคลากรสายสนับสนุนในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้ จากปัจจัยเชาวน์อารมณ์ ปัจจัยจูงใจ และปัจจัยสนับสนุน ระเบียบวิธีวิจัยในการศึกษานี้เป็นการวิจัยแบบผสม ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิง คุณภาพ โดยการวิจัยเชิงปริมาณ เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างบุคลากรสายสนับสนุน จำนวน 294 คน ในขณะที่การวิจัยเชิง คุณภาพ คณะผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เชิงลึกบุคลากรสายสนับสนุน จำนวน 18 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบ เชิงบวกต่อคุณภาพการให้บริการของบุคลากรสายสนับสนุนในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ประกอบด้วย 3 กลุ่มปัจจัย ได้แก่ 1) กลุ่มปัจจัยเชาวน์อารมณ์ ประกอบด้วย การจูงใจตนเอง และความเห็นอกเห็นใจ 2) กลุ่มปัจจัยจูงใจ ประกอบด้วย ความสำเร็จในการทำงาน และความรับผิดชอบในงาน และ 3) กลุ่มปัจจัยสนับสนุน ประกอบด้วย นโยบายและการบริหารขององค์การ และสภาพการทำงาน นอกจากนี้ ยังพบว่า ความมั่นคงในการทำงาน ซึ่ง อยู่ในกลุ่มปัจจัยสนับสนุน มีผลกระทบเชิงลบต่อคุณภาพการให้บริการของบุคลากรสายสนับสนุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สุดท้ายผลการวิจัยพบว่า แนวทางการยกระดับคุณภาพการให้บริการของบุคลากรสายสนับสนุนในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ อีสานใต้จากปัจจัยเชาวน์อารมณ์ ปัจจัยจูงใจ และปัจจัยสนับสนุน ประกอบด้วย 1) การปรับพื้นฐานความคิดและสร้างความ เข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับการให้บริการที่มีคุณภาพ 2) การฝึกอบรมและพัฒนาเกี่ยวกับเชาวน์อารมณ์ การให้บริการ และการ ทำงาน 3) การจูงใจด้วยรางวัล 4) การกำหนดให้บุคลากรสายสนับสนุนในกลุ่มงานเดียวกันสามารถทำงานแทนกันได้ 5) การนำเทคโนโลยีมาช่วยอำนวยความสะดวกในการให้บริการ 6) การกำหนดนโยบายในการให้บริการที่ชัดเจน 7) การกระจายอำนาจในการทำงาน โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการ 8) การปรับปรุงและพัฒนา สภาพแวดล้อมในการทำงานให้เอื้อต่อการให้บริการ และ 9) การกำหนดสัญญาจ้างงานที่เป็นธรรมและยอมรับได้ทั้ง 2 ฝ่าย

คำสำคัญ: คุณภาพการให้บริการ, เชาวน์อารมณ์, ปัจจัยจูงใจ, ปัจจัยสนับสนุน

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to study the effects of emotional quotient, motivating and hygiene factors on service quality of supporting staff in South Northeast Rajabhat Universities and 2) to offer the guidelines of enhancing service quality of supporting staff in South Northeast Rajabhat Universities from emotional quotient, motivating and hygiene factors. Research methodology was the mixed method between quantitative and qualitative methods. In quantitative research method, the sample was 294 of the supporting staff. In qualitative research method, the researchers conducted the in-depth interview with 18 supporting staff. The research findings revealed that the factors that significantly positive affected to the supporting staff's service quality in South Northeast Rajabhat Universities composed of three factor groups which were: 1) emotional quotient factor group consisted of self motivation and empathy, 2) motivating factor group consisted of achievement and responsibility, and 3) hygiene factor group consisted of organization policy and administration and work conditions. Moreover, security which was in the hygiene factor group had a negative effect to supporting staff's service quality significantly. Finally, the research found that the guidelines of enhancing the service quality of the supporting staff in South Northeast Rajabhat Universities from emotional quotient, motivating and hygiene factors were: 1) to adjust the fundamental concept and create the understanding in service quality, 2) to train and develop of emotional quotient, service quality and work content for supporting staff, 3) to motivate by rewards, 4) to manage the staff in the same work group be able to substitute each other, 5) to use technology for service delivery, 6) to formulate a clear service policy, 7) to empower decision making among the service-level staff, 8) to adjust and develop work environment to promote the service, and 9) to formulate the fair and agreeable employment contract which satisfied both sides of the supporting staff and university.

Keywords: Service Quality, Emotional Quotient, Motivating Factor, Hygiene Factor

บทน้ำ

ในประเทศไทยพบว่ามีมหาวิทยาลัยราชภัฏอยู่ถึง 38 แห่ง ซึ่งส่วนใหญ่มีที่ตั้งกระจายอยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ ในแทบทุกภาคของประเทศไทย เพื่อเป็นการขยายโอกาส ทางการศึกษาให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่าง ยิ่งในเขตอีสานใต้ ซึ่งจัดได้ว่า ความเจริญทางวิชาการยัง กระจายไม่ทั่วถึง และประชาชนส่วนใหญ่ยังคงด้อยโอกาส ทางการศึกษา การยกฐานะของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขต อีสานใต้ จึงเป็นการขยายช่องทางการให้บริการทางการ ศึกษาในระดับอุดมศึกษาทั้งในระดับปริญญาตรี โท และ เอก จากภาครัฐให้แก่ประชาชนอย่างเท่าเทียม (Ubon Ratchathani Rajabhat University, 2016: 81) เป็นการ ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตอีสานใต้ให้มี คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ประชาชนมีความรู้ มีทักษะ มี ความสามารถ และมีศักยภาพในการขับเคลื่อนและพัฒนา ประเทศต่อไปในอนาคตได้อย่างยั่งยืน

พันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบด้วย การสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งผู้ที่เป็นกลไกขับเคลื่อน พันธกิจเหล่านี้คือบุคลากรสายวิชาการเป็นหลัก อย่างไรก็ ตาม การปฏิบัติงานของบุคลากรสายวิชาการจะไม่สำเร็จ ได้อย่างราบรื่นหากขาดบุคลากรอีกกลุ่มหนึ่งที่มี ความสำคัญ ซึ่งก็คือบุคลากรสายสนับสนุน ประกอบด้วย บุคลากรกลุ่มสำนักงาน และบุคลากรกลุ่มบริการ โดย ภารกิจหลักของบุคลากรสายสนับสนุนเหล่านี้จะเป็นการ ให้บริการนักศึกษา อาจารย์ ตลอดจนประชาชนที่มาติดต่อ งานกับทางมหาวิทยาลัยให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ที่ ต้องการ และก่อให้เกิดความประทับใจในการได้รับการ ให้บริการที่ดีด้วย ดังนั้น การให้ความสำคัญกับคุณภาพ การให้บริการของบุคลากรสายสนับสนุนในกลุ่ม มหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้จึงเรื่องจำเป็น ซึ่งพบว่ามี ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศตาม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) คือยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมใน สังคม ซึ่งให้ความสำคัญกับการจัดบริการทางสังคมให้ทุก คนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน ตลอดจนมีความสอดคล้องกับ นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555-2559) ในเรื่องการพัฒนาประสิทธิภาพการ ปฏิบัติงานของบุคลากรภาครัฐ และยังมีความสอดคล้องกับ

ยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติรายประเด็น ในด้านการพัฒนา สถานศึกษาด้วย

การให้บริการ คือกิจกรรมหรือกระบวนการในการ ดำเนินงานของบุคคลหรือองค์การที่ไม่สามารถจับต้องได้ อันก่อให้เกิดความพึงพอใจจากผลของการกระทำนั้น ใน รูปแบบของการทำให้ผู้มารับบริการเกิดความสุข ความ สะดวกสบาย ได้รับประโยชน์ และเกิดความรู้สึกประทับใจ (Gronroos, 1990; Kotler, 2012) โดยนักวิชาการคือ Parasuraman, Zeithamal & Berry (1991) ได้กำหนด เกณฑ์ในการวัดคุณภาพการให้บริการว่าประกอบด้วย ด้านรูปธรรมที่กำหนด ด้านความน่าเชื่อถือ ด้านการ ตอบสนองต่อผู้มารับบริการ ด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้มา รับบริการ และด้านการรู้จักและเข้าใจผู้มารับบริการ โดย การจะยกระดับคุณภาพการให้บริการของบุคลากรนั้น น่าที่ จะให้ความสำคัญกับ 3 ปัจจัยหลัก ได้แก่ 1) ตัวบุคคลที่มี ระดับเชาวน์อารมณ์ที่ดีเป็นทุนเดิม 2) ปัจจัยจูงใจ ซึ่ง เกี่ยวข้องกับเนื้องาน ที่จะช่วยกระตุ้นให้บุคลากรเกิดความ พึงพอใจและทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ และ 3) ปัจจัย สนับสนุน ซึ่งเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมในการทำงาน ที่จะช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรทำงานได้อย่าง สะดวกราบรื่น ซึ่งทั้ง 3 ปัจจัยหลักนี้น่าจะเป็นตัวผลักดันให้ บุคลากรแสดงออกถึงพฤติกรรมการให้บริการที่มีคุณภาพ

งานวิจัยนี้ก่อให้เกิดประโยชน์ในเชิงวิชาการ คือ ทำให้เกิดความเข้าใจถึงผลกระทบของปัจจัยเชาวน์อารมณ์ ปัจจัยจูงใจ และปัจจัยสนับสนุน ที่มีต่อคุณภาพการ ให้บริการของบุคลากรสายสนับสนุน และประโยชน์ในเชิง นโยบายและปฏิบัติ คือการกำหนดแนวทางการยกระดับ คุณภาพการให้บริการของบุคลากรสายสนับสนุนในกลุ่ม มหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้ จากปัจจัยเชาวน์อารมณ์ ปัจจัยจูงใจ และปัจจัยสนับสนุน เพื่อการส่งเสริมความ เข้าใจอันดี ความสามัคคี และการทุ่มเทแรงกายแรงใจใน การให้บริการของบุคลากรสายสนับสนุนในกลุ่ม มหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้ให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลกระทบของปัจจัยเชาวน์อารมณ์ ปัจจัยจูงใจ และปัจจัยสนับสนุน ที่มีต่อคุณภาพการ ให้บริการของบุคลากรสายสนับสนุนในกลุ่มมหาวิทยาลัย ราชภัฏอีสานใต้ 2. เพื่อเสนอแนวทางการยกระดับคุณภาพการ ให้บริการของบุคลากรสายสนับสนุนในกลุ่มมหาวิทยาลัย ราชภัฏอีสานใต้ จากปัจจัยเชาวน์อารมณ์ ปัจจัยจูงใจ และ ปัจจัยสนับสนุน

ทบทวนวรรณกรรม

คุณภาพการให้บริการ

คุณภาพการให้บริการ (Service Quality) คือ กิจกรรมหรือการปฏิบัติเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ มารับบริการ ให้เกิดความพึงพอใจและประทับใจหลังจาก ได้รับบริการไปแล้ว โดยสามารถวัดคุณภาพการให้บริการ จากความคาดหวังของผู้มารับบริการว่าได้รับการ ตอบสนองมากน้อยเพียงใด (Thawornburanasap & Liemsuwan, 2017) ซึ่ง Parasuraman, Zeithamal & Berry (1991) ได้กำหนดเกณฑ์ในการวัดคุณภาพการให้บริการที่ เรียกว่า "Service Quality หรือ SERVQUAL" ว่าประกอบด้วย 1) ด้านรูปธรรมที่กำหนด (Tangibility) คือลักษณะทาง กายภาพของสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ผู้ให้บริการ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการให้บริการ รวมถึงสภาพแวดล้อมที่ ทำให้ผู้มารับบริการรู้สึกว่าได้รับการดูแลห่วงใยและความ ตั้งใจจากผู้ให้บริการ 2) ด้านความน่าเชื่อถือ (Reliability) คือความพร้อมที่จะให้บริการอย่างถูกต้อง ต่อเนื่อง สม่ำเสมอ และทันตามกำหนดเวลาที่สัญญาไว้กับผู้มารับ บริการ 3) ด้านการตอบสนองต่อผู้มารับบริการ (Responsiveness) คือความเต็มใจพร้อมที่จะให้บริการ และให้บริการอย่างรวดเร็วทันใจ ตอบสนองความต้องการ ของผู้มารับบริการได้ทันท่วงที่ 4) ด้านการให้ความมั่นใจ แก่ผู้มารับบริการ (Assurance) คือความรู้ ความสุภาพของ ผู้ให้บริการ ที่จะสร้างความเชื่อมั่นและไว้วางใจให้กับผู้มา รับบริการ และ 5) ด้านการรู้จักและเข้าใจผู้มารับบริการ (Empathy) คือการดูแลเอาใจใส่ผู้มารับบริการแต่ละคนที่มี ความต้องการแตกต่างกันไป

เชาวน์อารมณ์

เชาวน์อารมณ์ (Emotional Quotient) หรือ อีคิว (EQ) คือความสามารถของบุคคลในการควบคุมและ แสดงออกทางอารมณ์ของตนเองได้เป็นปกติ ทั้งในแง่ของ การรู้และเข้าใจอารมณ์ตนเอง การจัดการกับอารมณ์ของ ตนเองได้ การจูงใจตนเอง การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น และ ความสามารถในการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ดี (Goleman,

1998; Petrides & Furnham, 2003; Kernbach & Schutte, 2005) โดย Goleman (1998) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับ เชาวน์อารมณ์ว่ามีองค์ประกอบ 5 ประการ ได้แก่ 1) การ ตระหนักรู้ในตนเอง (Self-Awareness) คือความสามารถ ในการยอมรับและเข้าใจความรู้สึกของตนเอง และทราบว่า ความรู้สึกของตนมีผลกระทบต่อบุคคลอื่นอย่างไร 2) การจัดการกับอารมณ์ของตนเอง (Self-Regulation) คือความสามารถในการจัดการกับอารมณ์ของตนใน ลักษณะของการคิดก่อนทำ เพื่อตอบสนองต่อสถานการณ์ ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม 3) การจูงใจตนเอง (Self Motivation) คือความสามารถในการสร้างแรงจูงใจภายใน เพื่อกระตุ้นให้ตนเองทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้สำเร็จตาม เป้าหมาย 4) ความเห็นอกเห็นใจ (Empathy) คือความสามารถ ในการรับรู้ถึงความต้องการหรือความคาดหวังและสิ่งที่ บุคคลอื่นรู้สึกกังวลใจอยู่ และ 5) ทักษะทางสังคม (Social Skills) คือความสามารถในการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

จากการทบทวนงานวิจัยที่ผ่านมาของนักวิชาการ ในไทยที่ได้เคยศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างเชาวน์ อารมณ์และคุณภาพการให้บริการของบุคลากร อาทิเช่น Puripunyawanich (2008) และ Tubsuwan (2011) ต่างก็มี ผลการวิจัยที่ยืนยันว่าเชาวน์อารมณ์มีผลกระทบเชิงบวก ต่อคุณภาพการให้บริการของบุคลากรอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ ในทำนองเดียวกันกับนักวิชาการต่างประเทศ อาทิ เช่น Beigi & Shirmohammadi (2011) ได้ทำการศึกษา พบว่าการฝึกอบรมเชาว์อารมณ์ช่วยยกระดับคุณภาพการ ให้บริการในภาพรวมของบุคลากร Prentice & King (2011) ได้ศึกษาพบว่า การจัดการอารมณ์และการประเมิน อารมณ์มีอิทธิพลเชิงบวกต่อการให้บริการ โดยสามารถ อธิบายการเปลี่ยนแปลงของการให้บริการได้ร้อยละ 35 และ Ranjbar Ezzatabadi et al. (2012) ได้ศึกษาพบว่า เชาวน์อารมณ์มีผลกระทบทางตรงต่อคุณภาพการ ให้บริการ โดยได้ให้ข้อเสนอแนะว่าฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ ควรมีการจัดการต่าง ๆ ที่ช่วยยกระดับคุณภาพการ ให้บริการในหน่วยงานด้านการสุขภาพ จึงนำมาสู่การ กำหนดสมมติฐานการวิจัยดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยเชาวน์อารมณ์มีผลกระทบ เชิงบวกต่อคุณภาพการให้บริการของบุคลากรสาย สนับสนุน

แรงจูงใจในการทำงาน

แรงจูงใจ (Motivation) คือแรงขับทางจิตวิทยาที่ ผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือการกระทำต่าง ๆ ออกมา (Steers & Porter, 1991; McShane & Von Glinow, 2007) โดย Herzberg, Mausner & Synderman (1959) ได้เสนอทฤษฎีแรงจูงใจที่เรียกว่า ทฤษฎีสองปัจจัย (The Two-Factor Theory) ประกอบด้วย 1) ปัจจัยจูงใจ (Motivating Factors) ซึ่งเป็นปัจจัยที่เกิดขึ้นจากเนื้องาน โดยตรง โดยจัดได้ว่าเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความพอใจในการ ทำงาน ประกอบด้วย ความสำเร็จในหน้าที่การงาน การ ได้รับการยอมรับนับถือ ลักษณะของงาน ความรับผิดชอบ ในงาน และความก้าวหน้า ล้วนมีผลต่อบุคลากร คือ ถ้า บุคลากรรู้สึกพอใจกับปัจจัยจูงใจ บุคลากรจะมีการพัฒนา และทุ่มเทเพื่อให้ผลการปฏิบัติงานของตนเองดีขึ้น และ 2) ปัจจัยสนับสนุน (Hygiene Factors) เป็นปัจจัยที่มีผลต่อ ความไม่พอใจในการทำงาน ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับ สภาพแวดล้อมในการทำงาน ประกอบด้วย นโยบายการ บริหารขององค์การ การปกครองบังคับบัญชาความสัมพันธ์ ในการทำงาน สภาพการทำงาน ค่าตอบแทน ความมั่นคง ในการทำงาน และตำแหน่งงาน โดยปัจจัยเหล่านี้ส่งผลต่อ บุคลากรใน 2 ประเด็น คือ ถ้าบุคลากรพอใจกับปัจจัย สนับสนุน บุคลากรจะรู้สึกเฉย ๆ เนื่องจากปัจจัยดังกล่าว เป็นสิ่งที่องค์การจำเป็นต้องมีไว้ให้แก่บุคลากร แต่อย่างไร ก็ตาม หากบุคลากรรู้สึกไม่พอใจกับปัจจัยสนับสนุน ก็จะ เป็นปัญหากับองค์การได้ (Schermerhorn, Jr., Hunt & Osborn, 2008: 115-116)

จากการทบทวนงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า ได้มี นักวิชาการที่เคยศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่าง แรงจูงใจในการทำงานและคุณภาพการให้บริการ คือ Thiengburanatham, Intraraprasong, Kaewpan & Sillabutra (2011) ที่ทำการศึกษาพบว่า แรงจูงใจในการปฏิบัติงานใน ภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพการให้บริการ ทางการพยาบาลตามระดับการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ โดยทั้งปัจจัยจูงใจและปัจจัยสนับสนุนต่างก็มีความสัมพันธ์ เชิงบวกกับคุณภาพการให้บริการ โดยสามารถร่วมกัน พยากรณ์คุณภาพการให้บริการได้ร้อยละ 97.6 และ ตัวอย่างงานวิจัยในต่างประเทศ เช่น Hays & Hill (2000) ได้ทำการศึกษาพบว่า วิสัยทัศน์และแรงจูงใจในการทำงาน และการเรียนรู้จากความผิดพลาดในการให้บริการ มี ผลกระทบเชิงบวกต่อการรับรู้คุณภาพการให้บริการ โดย สามารถร่วมกันพยากรณ์การรับรู้คุณภาพการให้บริการได้ เพียงร้อยละ 25 ซึ่ง Hays & Hill (2000) ได้ให้ข้อคิดเห็นว่า น่าจะมีตัวแปรอิสระอื่น ๆ อีกมากที่มีผลกระทบต่อการรับรู้ คุณภาพการให้บริการ ดังนั้น ในงานวิจัยนี้จึงได้ทำการเพิ่ม ปัจจัยเชาวน์อารมณ์เข้ามาศึกษาร่วมด้วย จึงนำมาสู่การ กำหนดสมมติฐานการวิจัยดังนี้

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยเชาวน์อารมณ์ เมื่อเพิ่มตัว แปรอิสระในกลุ่มของปัจจัยจูงใจ มีผลกระทบเชิงบวกต่อ คุณภาพการให้บริการของบุคลากรสายสนับสนุนมากขึ้น

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยเชาวน์อารมณ์ และปัจจัยจูง ใจ เมื่อเพิ่มตัวแปรอิสระในกลุ่มของปัจจัยสนับสนุน มี ผลกระทบเชิงบวกต่อคุณภาพการให้บริการของบุคลากร สายสนับสนุนมากขึ้น

วิธีการวิจัย

เป็นการวิจัยแบบผสม (Mixed Method) ระหว่าง การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Method) และการวิจัย เชิงคุณภาพ (Qualitative Method)

การวิจัยเชิงปริมาณ

เป็นการแจกแบบสอบถามและประมวลผลทาง สถิติ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรเป้าหมาย ในการวิจัยครั้งนี้เป็นบุคลากรสายสนับสนุนในกลุ่ม มหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้ ประกอบด้วย มหาวิทยาลัย ราชภัฏอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ และมหาวิทยาลัย ราชภัฏศรีสะเกษ (ข้อมูลจากกองบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี บุรีรัมย์ สุรินทร์ นครราชสีมา ชัยภูมิ และศรีสะเกษ ณ วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2559) รวมทั้งสิ้น 2,049 คน ทำการคำนวณหาจำนวน ตัวอย่าง จากสูตรของ Taro Yamane ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และยอมให้เกิดความผิดพลาดคลาดเคลื่อนได้ร้อยละ 5 ได้จำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 335 คน (Yamane, 1973) แล้ว จึงทำการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มเชิงช่วงชั้นอย่างมี สัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) ซึ่ง จำนวนตัวอย่างจะมีสัดส่วนแปรตามจำนวนประชากรของ มหาวิทยาลัยราชภัฏแต่ละแห่ง รายละเอียดแสดงดัง ตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

มหาวิทยาลัย	ประชากร (N)	กลุ่มตัวอย่าง (n)
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	426	69
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	353	58
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์	249	41
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	508	83
มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ	256	42
มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ	257	42
รวม	2,049	335

เนื่องจากสถิติที่ใช้วิเคราะห์เป็นการวิเคราะห์ ถดถอยพหุแบบเชิงชั้น มีเงื่อนไขว่าขนาดของจำนวน ตัวอย่างที่เหมาะสมควรมีขนาด 20 เท่าของจำนวนตัว แปรอิสระขึ้นไป (Hair, Black, Babin & Anderson, 2010: 175) ซึ่งในที่นี้จำนวนตัวแปรอิสระที่ใช้มี 14 ตัว แปร คิดเป็น 20 X 14 เท่ากับ 280 คน โดยพบว่า แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ได้รับตอบกลับคืน จำนวน 294 ชุด คิดเป็นร้อยละ 87.76 จากจำนวนกลุ่ม ตัวอย่างที่คำนวณตามสูตรของ Taro Yamane ซึ่งมี ขนาดกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 280 คน จึงไม่ละเมิดเงื่อนไข ขนาดของจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมสำหรับการ วิเคราะห์ถดถอยพหแบบเชิงชั้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ คือ แบบสอบถาม ซึ่งสร้างขึ้นจากแนวคิดและนิยาม ปฏิบัติการ เพื่อนำไปประมวลผลข้อมูลทางสถิติสำหรับ ตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 1 แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 คุณลักษณะส่วนบุคคล ตอนที่ 2 คุณภาพการให้บริการ จำนวน 19 ข้อ ตอนที่ 3 ปัจจัย

เชาวน์อารมณ์ จำนวน 22 ข้อ และตอนที่ 4 แรงจูงใจใน การทำงาน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยจูงใจ จำนวน 20 ข้อ และปัจจัยสนับสนุน จำนวน 13 ข้อ โดย แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพการให้บริการ เป็นแบบวัด มาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ ที่วัดระดับความถี่ในการ ปฏิบัติ (4 = ทำทุกครั้ง, 3 = เป็นบางครั้ง, 2 = นาน ๆ ครั้ง, 1 = ไม่เคยเลย) ในขณะที่แบบสอบถามเกี่ยวกับ ปัจจัยเชาวน์อารมณ์ ปัจจัยจูงใจ และปัจจัยสนับสนุน เป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่วัดระดับ ความคิดเห็น (5 = เห็นด้วยมากที่สุด, 4 = เห็นด้วยมาก, 3 = เห็นด้วยปานกลาง, 2 = เห็นด้วยน้อย และ 1 = เห็น ด้วยน้อยที่สุด) ทำการทดสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านตรวจสอบ ซึ่งคณะผู้วิจัยเลือกเก็บข้อ คำถามที่มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Item Objective Congruence: IOC) ที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (Kanjanawasee, 2011) โดยค่าความตรงเชิงเนื้อหาที่ได้อยู่ระหว่าง 0.67-1 และทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดย นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try out) กับกลุ่มบุคลากร สายสนับสนุน มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำนวน 30 คน ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาคที่ยอมรับได้ไม่ต่ำกว่า 0.7 (Cronbach, 1970: 161) โดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาค รอนบาคของคุณภาพการให้บริการ ปัจจัยเชาวน์อารมณ์ ปัจจัยจูงใจ และปัจจัยสนับสนุนที่ได้ เท่ากับ .929, .948, .953 และ .877 ตามลำดับ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ประกอบด้วย

1) สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่า
ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และ
ค่าสูงสุด และ 2) สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)
ได้แก่ การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัว
แปร (Correlation Coefficient Analysis) และการ
วิเคราะห์ถดถอยพหุแบบเชิงชั้น (Hierarchical Multiple Regression Analysis)

การวิจัยเชิงคุณภาพ

ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) บุคลากรสายสนับสนุนในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏอีสาน ใต้ทั้ง 6 มหาวิทยาลัย แห่งละ 3 คน รวมทั้งสิ้นเป็น 18 คน และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสโนว์บอล (Snowball Technique) โดยผู้อำนวยการกอง/สำนัก/ หน่วยงาน ในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้แต่ละ แห่งเป็นผู้แนะนำ

การสร้างแนวคำถามในการสัมภาษณ์เชิง ลึก ทำการสร้างแนวคำถามในการสัมภาษณ์เชิงลึกตาม วัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 1 ที่เป็นคำถามให้แสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของปัจจัยเชาวน์อารมณ์ ปัจจัยจูงใจ และปัจจัยสนับสนุน ที่มีต่อคุณภาพการ ให้บริการของบุคลากรสายสนับสนุนในกลุ่มมหาวิทยาลัย ราชภัฏอีสานใต้ และตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 2 ที่ เป็นคำถามเพื่อสอบถามความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับแนวทางการยกระดับคุณภาพการให้บริการของ บุคลากรสายสนับสนุนในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏอีสาน ใต้จากปัจจัยเชาวน์อารมณ์ ปัจจัยจูงใจ และปัจจัย สนับสนุน

เกณฑ์ในการคัดผู้ให้ข้อมูลหลัก คือผู้ให้ ข้อมูลหลัก คือผู้ให้ ข้อมูลหลัก (Key Informants) ต้องเป็นบุคลากรสาย สนับสนุนของมหาวิทยาลัยราชภัฏในกลุ่มอีสานใต้ ที่มี ประสบการณ์ในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการ นักศึกษา และ/หรือ คณาจารย์ และ/หรือผู้ที่มาติดต่อ ทั่วไป อย่างน้อย 4 ปีขึ้นไป โดยมีการขออนุญาตผู้ให้ ข้อมูลหลักในการจดบันทึกและบันทึกเสียงขณะทำการ สัมภาษณ์เชิงลึก

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิง
ลึก นำคำสัมภาษณ์มาทำการตรวจสอบข้อมูลแบบสาม
เส้า (Triangulation) โดยการสอบสามเส้าด้านข้อมูล
(Data Triangulation) เพื่อพิสูจน์ว่าข้อมูลที่ได้มานั้น
ถูกต้องหรือไม่ จากการสอบข้อมูลตามแหล่งบุคคล
(Chantavanich, 2005: 129) แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูล
สรุปเป็นประเด็นต่าง ๆ โดยการจำแนกประเภทข้อมูล
เป็นหมวดหมู่หรือประเภทตามคุณลักษณะที่ข้อมูลนั้นมี
อยู่ร่วมกันเป็นตัวจำแนก

ผลการวิจัย

คุณลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง เป็น พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา (สายสนับสนุน) สำเร็จ การศึกษาในระดับปริญญาตรี มีอายุเฉลี่ย 35 ปี มี ประสบการณ์ในการทำงานเฉลี่ย 8 ปี และมีเงินเดือน เฉลี่ย 18,795 บาท/เดือน

การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปร

ถูกนำมาใช้เนื่องจากเทคนิคการวิเคราะห์ ถดถอยพหุแบบเชิงชั้น (Hierarchical Multiple Regression) ในขั้นตอนต่อไปนั้น มีฐานคติที่สำคัญว่า ตัวแปรอิสระทุก ตัวต้องเป็นอิสระจากกันและกัน โดยความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรอิสระที่อยู่ในสมการเดียวกันไม่ควรมีค่า มากเกินไป (r < .75) (Prasit-rathsint, 2008: 150) ผลการ วิเคราะห์พบว่าตัวแปรอิสระทั้งหมด (14 ตัวแปร) มี ความสัมพันธ์กับตัวแปรตามคือคุณภาพการให้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรทั้งหมด มีความแตกต่างกันภายในกลุ่มเล็กน้อย การกระจายของ

ข้อมูลเป็นปกติ และตัวแปรอิสระแต่ละคู่ไม่มี ความสัมพันธ์กันสูงแต่อย่างใด (r < .75)

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบเชิงชั้น

ทำการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบเชิงชั้น (Hierarchical Multiple Regression Analysis) เนื่องจาก ต้องการศึกษาผลกระทบของตัวแปรอิสระแต่ละตัวและทั้ง กลุ่มที่มีต่อตัวแปรตามว่ามีมากน้อยเพียงใด เมื่อมีการ เพิ่มตัวแปรอีกชุดหนึ่งเข้าไปร่วมวิเคราะห์ด้วย ตัวแปร อิสระเดิมจะเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม หรือไม่ อย่างไร หรืออาจกล่าวได้ว่าตัวแปรอิสระทั้งหมด สามารถอธิบายมากขึ้นหรือน้อยลงเท่าใด (Prasitrathsint, 2009: 157-158) ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบเชิงชั้นแสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบเชิงชั้น (n = 294)

ตัวแปร	คุณภาพการให้บริการ		
	แบบจำลอง 1	แบบจำลอง 2	แบบจำลอง 3
ปัจจัยเชาวน์อารมณ์			
การตระหนักรู้ในตนเอง	2.379*	1.351	1.760
การจัดการกับอารมณ์ของตนเอง	1.179	.401	.059
การจูงใจตนเอง	5.819**	2.845**	3.433**
ความเห็นอกเห็นใจ	2.958**	1.969*	2.183*
ทักษะทางสังคม	1.475	.276	.037
ปัจจัยจูงใจ			
ความสำเร็จในการทำงาน		2.546*	1.978*
การได้รับการยอมรับนับถือ		-1.236	-1.441
ลักษณะของงาน		1.036	.525
ความรับผิดชอบในงาน		3.996**	.3658**
ความก้าวหน้า		1.852	.411
ปัจจัยสนับสนุน			
นโยบายและการบริหารขององค์การ			2.141*
สภาพการทำงาน			2.179*
ค่าตอบแทน			.726
ความมั่นคงในการทำงาน			-2.744*
R^2	.451	.522	.549
Adjust R ²	.442	.505	.526
R ² Change	.451	.070	.027
F	47.380**	30.882**	24.262**

หมายเหตุ

- ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
- * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์พบว่า ใน แบบจำลอง 1 มีตัวแปรในกลุ่มปัจจัยเชาวน์อารมณ์ ได้แก่ การตระหนักรู้ในตนเอง การจูงใจตนเอง และ ความเห็นอกเห็นใจ มีผลกระทบเชิงบวกต่อคุณภาพการ ให้บริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสามารถอธิบาย การเปลี่ยนแปลงของคุณภาพการให้บริการได้ร้อยละ 45.1 หลังจากนั้นทำการเพิ่มตัวแปรในกลุ่มปัจจัยจูงใจใน แบบจำลอง 2 พบว่า มีตัวแปร ได้แก่ ความสำเร็จในการ ทำงาน และความรับผิดชอบในงาน ที่มีผลกระทบเชิง บวกต่อคุณภาพการให้บริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่ตัวแปรในกลุ่มปัจจัยเชาวน์อารมณ์ คือการจูงใจ ตนเอง และความเห็นอกเห็นใจเท่านั้น ที่ยังคงมี ผลกระทบเชิงบวกต่อคุณภาพการให้บริการอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ โดยสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลง ของคุณภาพการให้บริการได้เพิ่มขึ้น เป็นร้อยละ 52.2 (R² Change = 7%) และสุดท้ายในแบบจำลอง 3 ทำการ เพิ่มตัวแปรในกลุ่มปัจจัยสนับสนุน พบว่ามีตัวแปร ได้แก่ นโยบายและการบริหารขององค์การ และสภาพการ ทำงาน ที่มีผลกระทบเชิงบวกต่อคุณภาพการให้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่ตัวแปรความมั่นคงใน การทำงานมีผลกระทบเชิงลบต่อคุณภาพการให้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบว่า ตัวแปรใน กลุ่มปัจจัยเชาวน์อารมณ์ คือการจูงใจตนเอง และ ความเห็นอกเห็นใจ มีผลกระทบเชิงบวกต่อคุณภาพการ

ให้บริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกันกับตัว แปรในกลุ่มปัจจัยจูงใจ คือความสำเร็จในการทำงาน และ ความรับผิดชอบในงาน ก็ยังคงมีผลกระทบเชิงบวกต่อ คุณภาพการให้บริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดย สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของคุณภาพการ ให้บริการได้เพิ่มขึ้น เป็นร้อยละ 54.9 (R² Change = 2.7%)

ผลการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์เชิงลึกใน ประเด็นเกี่ยวกับผลกระทบของปัจจัยเชาวน์อารมณ์ ปัจจัยจูงใจ และปัจจัยสนับสนุน ที่มีต่อคุณภาพการ ให้บริการของบุคลากรสายสนับสนุนในกลุ่ม มหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้

ผู้ให้ข้อมูลหลักมีทั้งสิ้น 18 คน เป็นบุคลากร สายสนับสนุนในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้ 6 แห่ง แห่งละ 3 คน ส่วนใหญ่สังกัดกองบริหารงานบุคคล กองคลัง สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน และ สำนักวิทยบริการ เพื่อเป็นการปกปิดมิให้ทราบว่าผู้ให้ ข้อมูลหลักเป็นใคร จึงไม่เปิดเผยชื่อ นามสกุล เพศ และ อายุ ของผู้ให้ข้อมูลหลัก ซึ่งในภาพรวมผู้ให้ข้อมูลหลักมี อายุงานอยู่ระหว่าง 4 – 29 ปี โดยผลการสัมภาษณ์เชิง ลึกเพื่อหาคำอธิบายเพิ่มเติมสำหรับข้อคันพบจากการ วิจัยเชิงปริมาณในข้างต้น แสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์เชิงลึกในประเด็นเกี่ยวกับผลกระทบของปัจจัยเชาวน์อารมณ์ ปัจจัยจูงใจ และปัจจัยสนับสนุน ที่มีต่อคุณภาพการให้บริการของบุคลากรสายสนับสนุนในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ อีสานใต้

ข้อ	ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ คุณภาพการให้บริการฯ	เหตุผลสนับสนุน	ความสอดคล้องกับ ผลการวิจัยเชิงปริมาณ
1.	ปัจจัยเชาวห์อารมณ์ด้าน การจูงใจตนเอง	การมีพื้นฐานเอาใจใส่ต่อการทำงาน ตั้งใจทำงานให้บรรลุผล สำเร็จ มีผลต่อความสำเร็จในการให้บริการ	สอดคล้อง
2.	ปัจจัยเชาวห์อารมณ์ด้าน ความเห็นอกเห็นใจ	การเข้าใจความรู้สึกของผู้มารับบริการ และความเป็นมิตร ก่อให้เกิดการส่งมอบการให้บริการที่ดี	สอดคล้อง
3.	ปัจจัยจูงใจด้านความสำเร็จ ในการทำงาน	กรอบหรือเงื่อนไขการทำงานที่ต้องทำให้เสร็จทันเวลาเป็น สิ่งจูงใจให้การให้บริการรวดเร็วทันใจผู้มารับบริการ	สอดคลั้อง
4.	ปัจจัยจูงใจด้านความ รับผิดชอบในงาน	การที่ต้องรับผิดชอบในงานทั้งปริมาณและความถูกต้องของ งานมีผลต่อคุณภาพในการให้บริการ	สอดคล้อง
5.	ปัจจัยสหับสนุนด้าน นโยบายและการบริหารงาน	การกระจายอำนาจหรือมอบอำนาจในการตัดสินใจอย่าง เพียงพอและเหมาะสม มีผลต่อการให้บริการที่สะดวกรวดเร็ว ทันใจผู้มารับบริการ	สอดคลั้อง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อ	บัจจัยที่มีผลกระทบต่อ คุณภาพการให้บริการฯ	เหตุผลสนับสนุน	ความสอดคล้องกับ ผลการวิจัยเชิงปริมาณ
6.	ปัจจัยสนับสนุนด้านสภาพ การทำงาน	ความเหมาะสมของสถานที่ในการรองรับการให้บริการมีผลต่อ ความสะดวกในการให้บริการ	สอดคล้อง
7.	ปัจจัยสหับสนุนด้านความ มั่นคงในการทำงาน	ผู้ให้ข้อมูลหลักทั้ง 18 คน มีความคิดเห็นต่อประเด็นนี้แบ่ง ออกเป็น 2 ฝ่าย ดังนี้ ฝ่ายที่ 1 ความมั่นคงในการทำงานมากเกินไป ทำให้การ ทำงานให้บริการเฉื่อยลง ซึ่งผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนใหญ่สนับสนุน ในประเด็นนี้ (จำนวน 14 คน) ฝ่ายที่ 2 ความมั่นคงในการทำงาน ช่วยให้ยิ่งตั้งใจในการ ให้บริการมากยิ่งขึ้น โดยผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนน้อย (จำนวน 4 คน) มีความคิดเห็นในเชิงแย้งว่า ความมั่นคงในการทำงาน ช่วยให้บุคลากรตั้งใจในการให้บริการดียิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม หากมองในภาพรวมของผู้ให้ข้อมูลหลักทั้งหมด 18 คน พบว่าผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนใหญ่มีความคิดเห็น สอดคล้องและยืนยันผลการวิจัยเชิงปริมาณ	สอดคลั้อง

จากตารางที่ 3 พบว่าผลการสัมภาษณ์เชิงลึกมี ความสอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงปริมาณทุกข้อ

แนวทางการยกระดับคุณภาพการให้บริการ ของบุคลากรสายสนับสนุนในกลุ่มมหาวิทยาลัยราช ภัฏอีสานใต้ จากปัจจัยเชาวน์อารมณ์ ปัจจัยจูงใจ และปัจจัยสนับสนุน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจาการสัมภาษณ์เชิงลึก ถึงแนวทางในการยกระดับคุณภาพการให้บริการของ บุคลากรสายสนับสนุนในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏอีสาน ใต้จากปัจจัยเชาวน์อารมณ์ ปัจจัยจูงใจ และปัจจัย สนับสนุน แสดงดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์เชิงลึกในประเด็นเกี่ยวกับแนวทางการยกระดับคุณภาพการให้บริการของ บุคลากรสายสนับสนุนในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้ จากปัจจัยเชาวน์อารมณ์ ปัจจัยจูงใจ และปัจจัย สนับสนุน

ข้อ	ุ ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ	แนวทางในการยกระดับคุณภาพการให้บริการของบุคลากรสายสนับสนุน
	คุณภาพการให้บริการฯ	, , , , , , , , , , , , , , , , , , ,
1.	ปัจจัยเชาวห์อารมณ์ด้าน การจูงใจตนเอง	1.1 การจูงใจด้วยรางวัลการให้บริการที่เป็นเลิศ จากการประกวดแข่งขันกันในระดับบุคคล/กอง/สำนัก/มหาวิทยาลัย ควรมีการสำรวจความคิดเห็นของบุคลากรสายสนับสนุนส่วนใหญ่ก่อน ว่าต้องการรางวัลในรูปแบบใด หรืออาจเป็นการให้รางวัลควบคู่ทั้งในรูปตัวเงินและไม่ใช่ตัวเงิน พร้อมกันเลยก็ได้ เพื่อตอบสนองความต้องการที่แตกต่างของบุคลากรสายสนับสนุนแต่ละคน 1.2 การฝึกอบรมและพัฒนาในด้านการให้บริการและด้านเนื้องาน เพื่อให้บุคลากรสาย สนับสนุนมีศักยภาพในการทำงานที่ดีเพียงพอสำหรับการส่งมอบการให้บริการที่มีคุณภาพแก่ผู้
2.	ปัจจัยเชาวน์อารมณ์ด้าน ความเห็นอกเห็นใจ	มารับบริการ 2.1 การปรับพื้นฐานความคิดของตนเองและเพื่อนร่วมงาน โดยเริ่มต้นจากตนเองให้ สามารถควบคุมอารมณ์และแสดงออกในการให้บริการอย่างเหมาะสม มีการบอกเตือน แนะนำ เอาใจใส่ดูแล และจับคู่ เพื่อช่วยเหลือกันในการให้บริการที่ดี 2.2 การฝึกอบรมและพัฒนาเชาวน์อารมณ์ในการให้บริการ เพื่อให้การแสดงออกของ พฤติกรรมของผู้ให้บริการมีความเป็นมิตรและใจเย็นมากขึ้น 2.3 การสร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับการแสดงออกทางอารมณ์ที่เหมาะสม ทั้งใน รูปแบบที่เป็นทางการ เช่น การประชุม และการประเมินผลการปฏิบัติงาน เป็นตัน หรือในแบบที่ ไม่เป็นทางการ เช่น การสังเกต และการพูดคุย เป็นตัน

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อ	ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ คุณภาพการให้บริการฯ	แนวทางในการยกระดับคุณภาพการให้บริการของบุคลากรสายสนับสนุน
3.	บิจจัยจูงใจด้าน ความสำเร็จในการ ทำงาน	 3.1 การกำหนดให้บุคลากรในแต่ละกลุ่มงานทำงานแทนกันได้ โดยการปรับภาระงานให้ เหมาะสม มีการกระจายงาน แบ่งเบาภาระหน้าที่ ช่วยเหลือกันในการทำงาน 3.2 การฝึกอบรมและพัฒนาด้านการทำงาน เพื่อให้มีความรู้ความสามารถที่เอื้อต่อการ ให้บริการอย่างถูกต้องและรวดเร็ว 3.3 การนำเทคโนโลยีมาช่วยอำนวยความสะดวกในการให้บริการ โดยเน้นในเรื่องของการ จัดหาและพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับใช้ประโยชน์เพื่อการทำงานในกอง/สำนัก/ หน่วยงาน
4.	ปัจจัยจูงใจด้านความ รับผิดชอบในงาน	 4.1 การสนับสนุนให้บุคลากรสายสนับสนุนได้มีความรู้เพื่อพัฒนาการทำงาน ที่เกี่ยวข้อง กับการรับผิดชอบในการให้บริการได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว 4.2 การนำเทคโนโลยีมาช่วยอำนวยความสะดวกในการให้บริการ จัดหาและพัฒนา โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับใช้ประโยชน์เพื่อการทำงาน
5.	บัจจัยสหับสหุนด้าน นโยบายและ การบริหารงาน	5.1 การให้อิสระในการทำงานอย่างเหมาะสม โดยเป็นการตกลงกันอย่างชัดเจนให้เข้าใจ ตรงกันว่าเรื่องใดบุคลากรสามารถตัดสินใจเองได้ และเรื่องใดผู้บริหารจะต้องเป็นผู้ตัดสินใจ 5.2 การกำหนดและสื่อสารนโยบายด้านการให้บริการที่ชัดเจน เช่น ให้บริการอย่างเป็น กัลยาณมิตร และมีความซื่อสัตย์ในการให้บริการ โดยนโยบายการให้บริการควรมีความยืดหยุ่น เอื้อต่อการให้บริการ ภายใต้ขอบเขตที่ทำได้
6.	ปัจจัยสหับสนุนด้าน สภาพการทำงาน	6.1 การปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงาน สำนักบริการวิชาการและงานทะเบียน กองคลัง และกองพัฒนานักศึกษา ในภาพรวมต้องการให้มีการเพิ่มพื้นที่ในการเก็บเอกสาร เก้าอี้นั่งรอ พัดลม และใช้ระบบบัตรคิว ในขณะที่กองบริหารงานบุคคล ในภาพรวมมีความต้องการห้อง ทำงานที่มีพื้นที่มากพอสำหรับการเก็บเอกสาร และมีตู้ในการเก็บเอกสาร รวมถึงมีการพัฒนา ระบบฐานข้อมูลในการเก็บไฟล์เอกสารด้วย นอกจากนี้ สำนักวิทยบริการ มีความต้องการให้มี การปรับปรุงและตกแต่งสถานที่ให้มีสีสันสดใสและสวยงามมากขึ้น 6.2 การปรับระบบการให้บริการให้เหมาะสมกับสถานที่ ประกอบด้วย 1) การจัดตำแหน่ง ของโต๊ะทำงานให้เข้ากับสภาพการทำงานและรองรับผู้มารับบริการ 2) มีการนำระบบเทคโนโลยี มาปรับใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการ เช่น การลงทะเบียนออนไลน์ การจ่ายเงิน ผ่านบัญชีธนาคาร การเก็บข้อมูลในรูปแบบไฟล์ในระบบฐานข้อมูล การใช้ระบบบัตรคิว เป็นต้น 3) การให้คำแนะนำผู้มารับบริการในเรื่องเดียวกันพร้อม ๆ กัน และ 4) การจัดเก็บเอกสารควรมี การแยกประเภทและเอกสารที่เป็นปัจจุบันน่าจะใช้บ่อยให้เก็บไว้ใกล้ตัวในห้องทำงาน
7.	ปัจจัยสหับสนุนด้าน ความ มั่น คงในการ ทำงาน	7.1 ควรมีการกำหนดแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับความมั่นคงในการทำงานที่เหมาะสม และเป็นธรรมต่อทั้ง 2 ฝ่าย โดยผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนใหญ่เห็นว่ามหาวิทยาลัยควรมีการ สนับสนุนให้บุคลากรที่มีการพัฒนาตนเองและมีผลการประเมินผลการปฏิบัติงานดีได้มีโอกาสใน การได้รับการต่อสัญญากับองค์การในระยะยาว เช่น ทุก 10 ปี หรือยาวจนเกษียณอายุงาน

จากตารางที่ 4 พบว่าแนวทางการยกระดับ
คุณภาพการให้บริการของบุคลากรสายสนับสนุนในกลุ่ม
มหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้จากปัจจัยเชาวน์อารมณ์
บัจจัยจูงใจ และบัจจัยสนับสนุน ประกอบด้วย 1) การ
ปรับพื้นฐานความคิดและสร้างความเข้าใจร่วมกัน
เกี่ยวกับการให้บริการที่มีคุณภาพ 2) การฝึกอบรมและ
พัฒนาเกี่ยวกับเชาวน์อารมณ์ การให้บริการ และการ
ทำงาน 3) การจูงใจด้วยรางวัล 4) การกำหนดให้

บุคลากรสายสนับสนุนในกลุ่มงานเดียวกันสามารถ ทำงานแทนกันได้ 5) การนำเทคโนโลยีมาช่วยอำนวย ความสะดวกในการให้บริการ 6) การกำหนดนโยบายใน การให้บริการที่ชัดเจน 7) การกระจายอำนาจในการ ทำงาน โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการ 8) การปรับปรุงและพัฒนาสภาพแวดล้อมในการทำงาน ให้เอื้อต่อการให้บริการ และ 9) การกำหนดสัญญาจ้าง งานที่เป็นธรรมและยอมรับได้ทั้ง 2 ฝ่าย

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยที่มีผลกระทบเชิงบวกต่อคุณภาพการ ให้บริการของบุคลากรสายสนับสนุนในกลุ่มมหาวิทยาลัย ราชภัฏอีสานใต้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ประกอบด้วย 3 กลุ่มบัจจัย ได้แก่ 1) กลุ่มบัจจัยเชาวน์อารมณ์ ประกอบด้วย การจูงใจตนเอง และความเห็นอกเห็นใจ 2) กลุ่มบัจจัยจูงใจ ประกอบด้วย ความสำเร็จในการทำงาน และความรับผิดชอบในงาน และ 3) กลุ่มปัจจัยสนับสนุน ประกอบด้วย นโยบายและการบริหารขององค์การ และ สภาพการทำงาน นอกจากนี้ ยังพบว่า ความมั่นคงใน การทำงาน ซึ่งอยู่ในกลุ่มบัจจัยสนับสนุน มีผลกระทบเชิง ลบต่อคุณภาพการให้บริการของบุคลากรสายสนับสนุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผลการวิจัยเชิงปริมาณที่ ได้นี้สามารถยืนยันและอธิบายความเป็นเหตุผลได้จาก ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

2. แนวทางการยกระดับคุณภาพการให้บริการ ของบุคลากรสายสนับสนุนในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ อีสานใต้จากปัจจัยเชาวน์อารมณ์ ปัจจัยจูงใจ และปัจจัย สนับสนุน ประกอบด้วย 1) การปรับพื้นฐานความคิดและ สร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับการให้บริการที่มี คุณภาพ 2) การฝึกอบรมและพัฒนาเกี่ยวกับเชาวน์ อารมณ์ การให้บริการ และการทำงาน 3) การจูงใจด้วย รางวัล 4) การกำหนดให้บุคลากรสายสนับสนุนในกลุ่ม งานเดียวกันสามารถทำงานแทนกันได้ 5) การนำ เทคโนโลยีมาช่วยอำนวยความสะดวกในการให้บริการ 6) การกำหนดนโยบายในการให้บริการที่ชัดเจน 7) การ กระจายอำนาจในการทำงาน โดยเฉพาะในส่วนที่ เกี่ยวข้องกับการให้บริการ 8) การปรับปรุงและพัฒนา สภาพแวดล้อมในการทำงานให้เอื้อต่อการให้บริการ และ 9) การกำหนดสัญญาจ้างงานที่เป็นธรรมและยอมรับได้ ทั้ง 2 ฝ่าย

อภิปรายผลการวิจัย

1. กลุ่มปัจจัยเชาวห์อารมณ์ ประกอบด้วย การจูงใจตนเอง และความเห็นอกเห็นใจ มี ผลกระทบเชิงบวกต่อคุณภาพการให้บริการของ บุคลากรสายสนับสนุนในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ อีสานใต้ อภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1.1 ปัจจัยเชาวน์อารมณ์ด้านการจูงใจ

ตนเอง มีผลกระทบเชิงบวกต่อคุณภาพการ ให้บริการของบุคลากรสายสนับสนุนในกลุ่ม มหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้ เนื่องจากความ กระตือรือรัน เอาใจใส่ เรียนรู้เนื้องานของบุคลากร เพื่อ จะได้ให้บริการได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว ส่งผลให้การ ให้บริการมีคุณภาพสำเร็จได้ด้วยดี ซึ่งมีความสอดคล้อง กับผลการวิจัยของ Puripunyawanich (2008) ที่พบว่า เชาวน์อารมณ์ในด้านการจูงใจตนเอง มีความสัมพันธ์เชิง บวกกับคุณภาพการให้บริการ

1.2 ปัจจัยเชาวน์อารมณ์ ด้าน ความเห็นอกเห็นใจ มีผลกระทบเชิงบวกต่อคุณภาพ การให้บริการของบุคลากรสายสนับสนุนในกลุ่ม มหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้ เนื่องจากเชาวน์อารมณ์ ด้านความเห็นอกเห็นใจ ประกอบด้วย การเข้าใจ ความรู้สึกของผู้มารับบริการ และความเป็นมิตร เป็นสิ่งที่ สำคัญต่อการให้บริการที่มีคุณภาพ ซึ่งมีความสอดคล้อง กับ ผลการวิจัยของ Rahim & Minors (2003) ที่ศึกษา พบว่าความเห็นอกเห็นใจมีผลกระทบเชิงบวกต่อการเอา ใจใส่ในคุณภาพของผลิตภัณฑ์และบริการ และสอดคล้อง กับผลการวิจัยของ Beigi & Shirmohammadi (2011) ที่ ได้ศึกษาพบว่าการฝึกอบรมเชาวน์อารมณ์ช่วยยกระดับ คุณภาพการให้บริการ

1.3 ปัจจัยเชาวห์อารมณ์ด้านการ ตระหนักรู้ในตนเอง ไม่มีผลกระทบต่อคุณภาพการ ให้บริการของบุคลากรสายสนับสนุนในกลุ่ม มหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้ โดยผลการวิจัยนี้ไม่ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Tubsuwan (2011) ที่ศึกษา พบว่า เชาวน์อารมณ์ด้านการตระหนักรู้ในอารมณ์ตนเอง มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพการให้บริการ ซึ่งการ ที่ผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยที่ผ่านมาอาจ เนื่องมาจาก ในบริบทที่ศึกษานี้ ผลวิเคราะห์จากการ สัมภาษณ์เชิงลึกพบว่า การให้บริการจะเน้นที่การเข้าใจ ความรู้สึกของผู้มารับบริการมากกว่า ซึ่งความรู้สึกของ ตนเองจะถูกใช้เพียงแค่ผู้ให้บริการต้องพยายามควบคุม อารมณ์ของตนเองให้ได้แค่นั้น

1.4 ปัจจัยเชาวห์อารมณ์ด้านการ จัดการกับอารมณ์ของตนเอง ไม่มีผลกระทบต่อ คุณภาพการให้บริการของบุคลากรสายสนับสนุนใน กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้ โดยผลการวิจัยนี้ ไม่สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ Rahim & Minors (2003) ที่ศึกษาพบว่าการจัดการกับอารมณ์ของตนเองมี ผลกระทบเชิงบวกต่อการเอาใจใส่ในคุณภาพของ ผลิตภัณฑ์ และบริการ และผลการวิจัยของ Puripunyawanich (2008) ที่ศึกษาพบว่า องค์ประกอบ ของเชาวน์อารมณ์ในด้านการจัดระเบียบอารมณ์ตนเอง มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพการให้บริการ ซึ่งการ ที่ผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยที่ผ่านมาอาจ เนื่องมาจาก ในบริบทที่ศึกษานี้ผลวิเคราะห์จากการ สัมภาษณ์เชิงลึกพบว่า การให้บริการจะเน้นที่การเข้าใจ ความรู้สึกของผู้มารับบริการมากกว่า ซึ่งในบางครั้ง พบว่าหากผู้ให้บริการคนใดไม่สามารถจัดการกับอารมณ์ ตนเองได้ในขณะทำงานให้บริการอยู่ เพื่อนร่วมงานมักจะ ช่วยเหลือด้วยการเปลี่ยนตัวผู้ให้บริการแทน

1.5 ปัจจัยเชาวห์อารมณ์ด้านทักษะ
ทางสังคม ไม่มีผลกระทบต่อคุณภาพการให้บริการ
ของบุคลากรสายสนับสนุนในกลุ่มมหาวิทยาลัยราช
ภัฏอีสานใต้ โดยผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับ
ผลการวิจัยของ Puripunyawanich (2008) ที่ได้ศึกษา
พบว่า เชาวน์อารมณ์ในด้านทักษะทางสังคม มี
ความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพการให้บริการ ซึ่งการที่
ผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยที่ผ่านมาอาจ
เนื่องมาจาก ในบริบทที่ศึกษานี้ผลวิเคราะห์จากการ
สัมภาษณ์เชิงลึกพบว่า การให้บริการจะเน้นที่การปฏิบัติ
ตามกฎระเบียบข้อบังคับที่กำหนด ซึ่งในการให้บริการ
หากเกิดปัญหาขัดแย้งกับผู้มารับบริการ เพื่อนร่วมงาน
มักจะช่วยแก้ปัญหาในขณะนั้นด้วยการเปลี่ยนตัวผู้ให้
บริการแทน

2. กลุ่ม ปัจจัยจูงใจ ประกอบด้วย ความสำเร็จในการทำงาน และความรับผิดชอบใน งาน มีผลกระทบเชิงบวกต่อคุณภาพการให้บริการ ของบุคลากรสายสนับสนุนในกลุ่มมหาวิทยาลัยราช ภัฏอีสานใต้ อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

2.1 ปัจจัยจูงใจด้านความสำเร็จใน การทำงาน มีผลกระทบเชิงบวกต่อคุณภาพการ ให้บริการของบุคลากรสายสนับสนุนในกลุ่ม มหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้ เนื่องมาจากการที่ บุคลากรต้องดำเนินงานภายใต้กรอบหรือเงื่อนไขการ ทำงานที่ต้องทำให้เสร็จทันเวลา ส่งผลให้ต้องให้บริการ อย่างรวดเร็วภายในเวลาที่กำหนด ซึ่งมีความสอดคล้อง กับผลการวิจัยของ Hays & Hill (2000) ได้ทำการศึกษา พบว่า วิสัยทัศน์และแรงจูงใจในการทำงาน มีผลกระทบ เชิงบวกต่อการรับรู้คุณภาพการให้บริการ

2.2 ปัจจัยจูงใจด้านความ รับผิดชอบในงาน มีผลกระทบเชิงบวกต่อคุณภาพ การให้บริการของบุคลากรสายสนับสนุนในกลุ่ม มหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้ เนื่องมาจากการต้อง รับผิดชอบในความถูกต้องของงานและปริมาณงานตาม หน้าที่ที่ต้องปฏิบัติ เป็นสิ่งที่บังคับให้การให้บริการของ บุคลากรจะต้องมีความถูกต้องในผลงาน ซึ่งมีความ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Hays & Hill (2000) ที่ได้ ทำการศึกษาพบว่า วิสัยทัศน์และแรงจูงใจในการทำงาน และการเรียนรู้จากความผิดพลาดในการให้บริการ มี ผลกระทบเชิงบวกต่อการรับรู้คุณภาพการให้บริการ

2.3 ปัจจัยจูงใจด้านการได้รับการ ยอมรับนับถือ ไม่มีผลกระทบต่อคุณภาพการ ให้บริการของบุคลากรสายสนับสนุนในกลุ่ม มหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้ โดยผลการวิจัยนี้ไม่ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Thiengburanatham, Intraraprasong, Kaewpan & Sillabutra (2011) ที่ได้ ศึกษาพบว่า ปัจจัยจูงใจในการทำงานด้านการยอมรับนับ ถือ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพการให้บริการ ซึ่ง การที่ผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยที่ผ่านมา อาจเนื่องมาจาก ในบริบทที่ศึกษานี้ผลวิเคราะห์จากการ สัมภาษณ์เชิงลึกพบว่า การยอมรับนับถือไม่ได้เป็นสิ่งที่ ช่วยให้บุคลากรให้บริการที่ดี เนื่องจากการยังคงมีระบบ อุปถัมภ์ที่คอยแทรกแซงเวลาประเมินผลการปฏิบัติงาน อยู่ ทำให้บุคลากรไม่เชื่อมั่นในระบบการประเมินเท่าใด นัก โดยการให้บริการที่ดีน่าจะมาจากปัจจัยจูงใจด้าน ความสำเร็จในการทำงานและความรับผิดชอบในงาน มากกว่า

2.4 ปัจจัยจูงใจด้านลักษณะของ งาน ไม่มีผลกระทบต่อคุณภาพการให้บริการของ บุคลากรสายสนับสนุนในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ อีสานใต้ โดยผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัย ของ Thiengburanatham, Intraraprasong, Kaewpan & Sillabutra (2011) ที่ได้ศึกษาพบว่า ปัจจัยจูงใจในการ ทำงาน ด้านลักษณะของงาน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ คุณภาพการให้บริการ ซึ่งการที่ผลการวิจัยนี้ไม่ สอดคล้องกับผลการวิจัยที่ผ่านมาอาจเนื่องมาจาก ใน บริบทที่ศึกษานี้ผลวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า ผู้ให้ข้อมูลหลักบางส่วนได้กล่าวถึงการได้รับภาระ งานค่อนข้างมาก มีกำหนดเวลาและขั้นตอนในการ ทำงานชัดเจนอยู่แล้ว ซึ่งเป็นเรื่องปกติธรรมดา ไม่ได้ ช่วยให้คุณภาพการให้บริการดีขึ้นแต่อย่างใด

2.5 ปัจจัยจูงใจด้านความก้าวหน้า ไม่มีผลกระทบต่อคุณภาพการให้บริการของ บุคลากรสายสนับสนุนในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ **อีสานใต้** โดยผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัย ของ Thiengburanatham, Intraraprasong, Kaewpan & Sillabutra (2011) ที่ได้ศึกษาพบว่า ปัจจัยจูงใจในการ ทำงานด้านความก้าวหน้า มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ คุณภาพการให้บริการ ซึ่งการที่ผลการวิจัยนี้ไม่ สอดคล้องกับผลการวิจัยที่ผ่านมาอาจเนื่องมาจาก ใน บริบทที่ศึกษานี้ ความก้าวหน้าไม่ได้เป็นสิ่งที่ช่วยให้ บุคลากรให้บริการที่ดี เนื่องจากการยังคงมีระบบอุปถัมภ์ ที่คอยแทรกแซงเวลาประเมินผลการปฏิบัติงานอยู่ ทำให้ บุคลากรไม่เชื่อมั่นในระบบการประเมินเท่าใดนัก นอกจากนี้ การได้ตำแหน่งเช่น ชำนาญการ ชำนาญการ พิเศษ ไม่ได้เป็นสิ่งที่สะท้อนว่าผู้ที่ได้ดำรงตำแหน่งนั้น จะทำหน้าที่ในการให้บริการดีกว่าผู้ไม่ได้ดำรงตำแหน่ง แต่อย่างใด โดยการให้บริการที่ดีน่าจะมาจากปัจจัยจูงใจ ด้านความสำเร็จในการทำงานและความรับผิดชอบใน งานมากกว่า

3. กลุ่มปัจจัยสหับสนุน ประกอบด้วย นโยบายและการบริหารขององค์การ และสภาพการ ทำงาน มีผลกระทบเชิงบวกต่อคุณภาพการ ให้บริการของบุคลากรสายสหับสนุนในกลุ่ม มหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้ แต่อย่างไรก็ตาม ความมั่นคงในการทำงาน ซึ่งอยู่ในกลุ่มปัจจัย สหับสนุน มีผลกระทบเชิงลบต่อคุณภาพการ ให้บริการของบุคลากรสายสนับสนุน อภิปราย ผลการวิจัยได้ดังนี้

3.1 ปัจจัยสนับสนุนด้านนโยบาย และการบริหารขององค์การ มีผลกระทบเชิงบวกต่อ คุณภาพการให้บริการของบุคลากรสายสนับสนุนใน กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้ เนื่องมาจากหากมี การกระจายอำนาจหรือมอบอำนาจในการตัดสินใจในการ ทำงานอย่างเพียงพอและเหมาะสมแก่บุคลากรสาย สนับสนุน ย่อมส่งผลให้การให้บริการเกิดความสะดวก รวดเร็วทันใจผู้มารับบริการ ซึ่งมีความสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ Hays & Hill (2000) ที่ได้ทำการศึกษา พบว่า วิสัยทัศน์และแรงจูงใจในการทำงาน มีผลกระทบ เชิงบวกต่อการรับรู้คุณภาพการให้บริการอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ

ทำงาน มีผลกระทบเชิงบวกต่อคุณภาพการ ให้บริการของบุคลากรสายสนับสนุนในกลุ่ม มหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้ เนื่องมาจากหากสภาพ ห้องทำงานมีความคับแคบ ตำแหน่งที่ตั้งห้องทำงานไม่ เหมาะสม จำนวนเก้าอี้นั่งรอ บัตรคิว และโทรทัศน์ ยังไม่ เพียงพอ ย่อมทำให้ทั้งผู้มารับบริการและผู้ให้บริการเกิด ความอึดอัดไม่สะดวกสบาย ซึ่งผลการวิจัยนี้มีความ สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ Phuboon-im (2015) ที่ ศึกษาพบว่า สภาพแวดล้อมในการให้บริการมี ความสัมพันธ์เชิงบวกต่อความพึงพอใจในการให้บริการ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Thiengburanatham, Intraraprasong, Kaewpan & Sillabutra (2011) ที่ ได้ ศึกษาพบว่า ปัจจัยสนับสนุนในการทำงานด้านสภาพการ ทำงาน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพการให้บริการ

3.3 ปัจจัยสหับสนุนด้านความ

มั่นคงในการทำงาน มีผลกระทบเชิงลบต่อคุณภาพ การให้บริการของบุคลากรสายสนับสนุนในกลุ่ม มหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้ โดยผลการวิจัยนี้ไม่ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Thiengburanatham, Intraraprasong, Kaewpan & Sillabutra (2011) ที่ ได้ ศึกษาพบว่า ปัจจัยสนับสนุนในการทำงานด้านความ มั่นคงในการทำงาน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพ การให้บริการ ซึ่งการที่ผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับ ผลการวิจัยที่ผ่านมาอาจเนื่องมาจาก ในบริบทที่ศึกษานี้ ผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนใหญ่ (14 คน จากทั้งหมด 18 คน) มี ความคิดเห็นว่า ความมั่นคงในการทำงานมากเกินไป ทำ ให้การทำงานให้บริการเฉื่อยลง ซึ่งผลที่ได้จากการ สัมภาษณ์ เชิงลึกข้างต้นนี้มีความสอดคล้องกับ ผลการวิจัยเชิงปริมาณที่พบว่า ปัจจัยสนับสนุนด้านความ มั่นคงในการทำงานมีผลกระทบเชิงลบต่อคุณภาพการ

ให้บริการของบุคลากรสายสนับสนุนอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ให้ข้อมูลหลักที่สนับสนุนใน ประเด็นนี้ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า หากบุคลากรไม่ได้รับ ความมั่นคงเลย บุคลากรอาจขาดความผูกพัน ขาดความ จงรักภักดีต่อองค์การ และขาดการพัฒนาประสิทธิภาพ การทำงานของตนเองในระยะยาว ซึ่งมีแนวโน้มที่น่าจะ ส่งผลต่อการธำรงรักษาบุคลากรที่เก่งและมีความสามารถ ไว้กับองค์การในระยะยาวได้ต่อไป

3.4 ปัจจัยสนับสนุนด้าน ค่าตอบแทน ไม่มีผลกระทบต่อคุณภาพการ ให้บริการของบุคลากรสายสนับสนุนในกลุ่ม มหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้ โดยผลการวิจัยนี้ไม่ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Thiengburanatham, Intraraprasong, Kaewpan & Sillabutra (2011) ที่ได้ ศึกษาพบว่า ปัจจัยสนับสนุนในการทำงาน ด้าน ค่าตอบแทน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพการ ให้บริการ ซึ่งการที่ผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับ ผลการวิจัยที่ผ่านมาอาจเนื่องมาจาก ในบริบทที่ศึกษานี้ ผลวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์เชิงลึกพบว่า ค่าตอบแทน ที่บุคลากรสายสนับสนุนจะได้รับเพิ่มขึ้นนั้น ขึ้นอยู่กับ การประเมินผลการปฏิบัติงาน แต่ว่าการประเมินผลการ ปฏิบัติงานนั้นยังคงมีบางส่วนที่บุคลากรเชื่อลึก ๆ ว่ามี การใช้ระบบอุปถัมภ์ในการประเมินผลการปฏิบัติงานอยู่ และในขณะเดียวกัน เงินประจำตำแหน่งที่ได้จากการ ได้รับตำแหน่งชำนาญการ หรือชำนาญการพิเศษ ก็ไม่ได้ เป็นสิ่งที่สะท้อนว่า บุคคลที่ได้ดำรงตำแหน่งแล้วได้รับ เงินประจำตำแหน่งทุกเดือน จะมีผลงานในการให้บริการ ที่ดีกว่าบุคลากรที่ไม่ได้ดำรงตำแหน่งเหล่านี้แต่อย่างใด นอกจากนี้ ยังอาจเนื่องมาจากงานวิจัยนี้เก็บข้อมูลใน กลุ่มบุคลากรและองค์การที่แตกต่างจากงานวิจัยที่ผ่าน มา ซึ่งบริบทการศึกษาที่ต่างกัน ก็มีความเป็นไปได้ที่ ผลการวิจัยอาจจะแตกต่างกันได้

4. แนวทางการยกระดับคุณภาพการ ให้บริการของบุคลากรสายสนับสนุนในกลุ่ม มหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้จากปัจจัยเชาวน์ อารมณ์ ปัจจัยจูงใจ และปัจจัยสนับสนุน อภิปราย ผลการวิจัยได้ดังนี้

4.1 การปรับพื้นฐานความคิดและ สร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับการให้บริการที่มี คุณภาพ พบว่ามีความสอดคล้องกับแนวคิดการสร้าง วัฒนธรรมองค์การที่เน้นการตอบสนองต่อลูกค้าที่ Sanguanwongwan (2007: 33-34) ได้กล่าวว่า ปัจจัย สำคัญในการสร้างวัฒนธรรมองค์การที่ตอบสนองต่อ ลูกค้า ประกอบด้วย บุคลากรที่ตอบสนองต่อลูกค้าได้ดี มี ระดับความเป็นทางการต่ำ ยินยอมให้บุคลากรได้มี อำนาจในการตัดสินใจแก้ปัญหา ณ จุดให้บริการได้ บุคลากรรับฟัง รับรู้ และเข้าใจความต้องการของลูกค้า บุคลากรมีบทบาทที่ชัดเจนในการสร้างความเข้าใจที่ดี ของลูกค้าที่มีต่อองค์การ มีการทำให้บุคลากรทราบว่า องค์การมีวัฒนธรรมมุ่งตอบสนองความต้องการของ ลูกค้า

4.2 การฝึกอบรมและพัฒนา
เกี่ยวกับเชาวน์อารมณ์ การให้บริการ และการ
ทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Tangsinsapsiri
(2007: 314) ที่ได้กล่าวว่า ผู้บริหารสามารถส่งเสริม
วัฒนธรรมองค์การที่เน้นการตอบสนองต่อลูกค้าได้โดย
การมีการจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับทักษะการให้บริการที่ดี
ความรู้ในตัวสินค้า บุคลิกภาพและเชาวน์อารมณ์ เพื่อ
การตอบสนองความต้องการของลูกค้า

4.3 การจูงใจด้วยรางวัล ควรมีการ จูงใจในรูปแบบของรางวัลที่เหมาะสมเข้ากับความ ต้องการที่แตกต่างของบุคลากรสายสนับสนุนแต่ละคน ควรมีการสำรวจความคิดเห็นของบุคลากรสายสนับสนุน ว่าต้องการรางวัลในรูปแบบใด หรืออาจเป็นการให้รางวัล ควบคู่ทั้งในรูปตัวเงินและไม่ใช่ตัวเงินพร้อมกันเลยก็ได้ ซึ่งผลการศึกษาที่ได้นี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Slatten (2009) ที่ทำการศึกษาพบว่ารางวัลมีผลกระทบ เชิงบวกต่อการรับรู้คุณภาพการให้บริการของพนักงาน โดยองค์การควรมีการสอบถามความต้องการจาก พนักงานโดยตรง เช่น การสัมภาษณ์ หรือการทำสนทนากลุ่ม เพื่อให้ได้ข้อมูลจากพนักงานว่าต้องการได้รับรางวัล ในรูปแบบใด

4.4 การกำหนดให้บุคลากรสาย สนับสนุนในกลุ่มงานเดียวกันสามารถทำงานแทน กันได้ พบว่าสอดคล้องกับแนวคิดของ Srisomsap & Sornmanee (2013: 163-164) ที่มองว่าการมอบอำนาจ หน้าที่เป็นศิลปะอย่างหนึ่งในการบริหารงานเพื่อ ก่อให้เกิดความสำเร็จ เป็นการฝึกฝนให้ผู้ใต้บังคับบัญชา

ได้ใช้ทักษะการตัดสินใจแก้ปัญหาเฉพาะหน้า เป็นผู้นำ ประสานงานได้ และในกรณีที่เกิดการขาดบุคลากรใน ตำแหน่งต่าง ๆ ไป งานในองค์การก็สามารถยังคงดำเนิน ไปได้ไม่ชะงักงัน

4.5 การนำเทคโนโลยีมาช่วย อำนวยความสะดวกในการให้บริการ สอดคล้องกับ แนวคิดของ Laksana (2009: 26) ที่ได้กล่าวถึงการสร้าง วัฒนธรรมความทันสมัยให้เกิดขึ้นในองค์การเป็น สิ่งจำเป็น องค์การควรใช้หลักการปฏิบัติที่สรรหาเทคนิค วิธีการทำงาน การใช้เทคโนโลยี และสิ่งอำนวยความ สะดวกต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินงานเกิดความสะดวก รวดเร็ว ตรงตามวัตถุประสงค์ สามารถควบคุมคุณภาพ และลดตันทุนในการดำเนินงาน

4.6 การกำหนดนโยบายในการ ให้บริการที่ชัดเจน สอดคล้องกับแนวคิด ของ Sanguanwongwan (2007: 33-34) และ Tangsinsapsiri (2007: 314-315) ที่ได้กล่าวว่า ผู้บริหารควรถ่ายทอด วิสัยทัศน์มุ่งสู่ลูกค้า ผ่านการตัดสินใจและการปฏิบัติต่าง ๆ อย่างชัดเจน มีการแจ้งให้บุคลากรรับทราบและเข้าใจ ในเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ และกำหนดกรอบ งานให้แก่บุคลากรในการสร้างความพึงพอใจให้แก่ลูกค้า

4.7 การกระจายอำนาจในการ ทำงาน โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการ ให้บริการ สอดคล้องกับ Srisomsap & Sornmanee (2013: 163-164) ที่มองว่าการมอบอำนาจหน้าที่เป็น ศิลปะอย่างหนึ่งในการฝึกฝนให้ผู้ใต้บังคับบัญชาได้ใช้ ทักษะการตัดสินใจแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ซึ่งช่วยให้การ ดำเนินงานในองค์การไม่หยุดชะงัก และงานวิจัยของ Bunjan (2009) ที่พบว่าพนักงานมหาวิทยาลัยอยากให้ ผู้บังคับบัญชาเป็นผู้นำยุคใหม่ ปรับการบริหารให้เข้ากับ สถานการณ์ และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

4.8 การปรับปรุงและพัฒนา
สภาพแวดล้อมในการทำงานให้เอื้อต่อการให้บริการ
พบว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของ Piankhwamsuk (2015)
ที่ให้ข้อเสนอแนะว่า หากสำนักส่งเสริมวิชาการและงาน
ทะเบียน มีการปรับปรุงสถานที่ในการให้บริการที่มีความ
สะดวกและเข้าถึงง่าย มีที่นั่งรอรับบริการอย่างเพียงพอ
สถานที่สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย และมีการปรับปรุง

บรรยากาศรอบ ๆ สำนักงานให้ดีขึ้น จะมีผลทำให้ นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการให้บริการมากยิ่งขึ้น

4.9 การกำหนดสัญญาจ้างงานที่ เป็นธรรมและยอมรับได้ทั้ง 2 ฝ่าย สอดคล้องกับ งานวิจัยของ Bunjan (2009) ซึ่งพบว่าพนักงาน มหาวิทยาลัยมีความคิดเห็นในเรื่องการปรับลดบุคลากร ทำให้เกิดความรู้สึกว่ามีโอกาสในการถูกให้ออกจากงาน สูง มากที่สุด รองลงมาคือการประเมินผลการปฏิบัติงาน ยึดหลักความรู้ ความสามารถ และผลการปฏิบัติงาน ทำให้เกิดความรู้สึกที่จะได้รับการต่อสัญญามาก และ ระยะเวลาในการต่อสัญญาจ้างที่มีความก้าวหน้า ทำให้ เกิดความมั่นใจว่าจะสามารถยึดอาชีพนี้ได้นานเท่านาน ตราบที่ต้องการ ตามลำดับ โดยได้มีข้อเสนอแนะว่า มหาวิทยาลัยควรมีการกำหนดขั้นตอนและวิธีการในการ ต่อสัญญาจ้างที่ชัดเจนและโปร่งใส เช่น การประเมินผล การปฏิบัติงานโดยยึดหลักความรู้ ความสามารถ และผล การปฏิบัติงาน เป็นหลักในการต่อสัญญาจ้าง เป็นต้น

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและปฏิบัติ

- 1. ควรมีนโยบายและดำเนินการกระจายอำนาจ ในการตัดสินใจให้แก่บุคลากรสายสนับสนุนที่มีความ เชี่ยวชาญและประสบการณ์ในการทำงานที่รับผิดชอบ เกี่ยวกับการให้บริการอย่างเพียงพอและเหมาะสม เพื่อ ลดขั้นตอนที่ยุ่งยากและเสียเวลาในการให้บริการ
- 2. ควรมีนโยบายการให้บริการของกอง/สำนัก/
 หน่วยงาน ให้มีความชัดเจนสอดคล้องกับนโยบายหลัก ของมหาวิทยาลัย และสื่อสารให้บุคลากรสายสนับสนุน ทุกคนรับทราบ เข้าใจ และปฏิบัติตาม
- 3. ควรมีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการนำ เทคโนโลยีมาอำนวยความสะดวกในการให้บริการอย่าง ชัดเจนเป็นรูปธรรม ควรมีการทำข้อตกลงร่วมกันระหว่าง มหาวิทยาลัยราชภัฏต่าง ๆ ในกลุ่มอีสานใต้ ในการเรียนรู้ และพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ช่วยอำนวยความ สะดวกในการทำงานของกอง/สำนัก/หน่วยงานต่าง ๆ
- 4. ควรมีนโยบายในการประเมินผลการ ปฏิบัติงานที่เอื้อต่อการประเมินผลการปฏิบัติงานด้วย ระบบคุณธรรม และดำเนินการกำหนดตัวชี้วัดเกี่ยวกับ การให้บริการของบุคลากรสายสนับสนุนให้เป็นส่วนหนึ่ง ในการเมินผลการปฏิบัติงาน

5. ควรมีนโยบายในการพัฒนาสภาพแวดล้อม ในการทำงาน โดยการนำระบบบัตรคิวมาใช้ในการ ให้บริการโดยเฉพาะในงานทะเบียนและงานคลัง และควร มีการอนุมัติจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมในการปรับปรุง ทัศนียภาพโดยรอบพื้นที่ให้บริการ

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากงานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเฉพาะ ปัจจัยเชาวน์อารมณ์ ปัจจัยจูงใจ และปัจจัยสนับสนุน ที่มี ผลกระทบต่อคุณภาพการให้บริการของบุคลากรสาย สนับสนุนเท่านั้น ดังนั้น ในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรมี การนำตัวแปรอื่น ๆ มาเป็นตัวแปรอิสระในการศึกษา

2. เนื่องจากงานวิจัยนี้ศึกษาเฉพาะบุคลากร สายสนับสนุนในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏอีสานใต้ ดังนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไปควรขยายขอบเขตของการวิจัย เช่น ศึกษาในกลุ่มตัวอย่างอื่นที่มีการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้อง กับการให้บริการ และศึกษาในกลุ่มตัวอย่างมหาวิทยาลัย หรือองค์การอื่น เพื่อจะได้แนวทางในการยกระดับ คุณภาพการให้บริการของบุคลากรให้มีความสอดคล้อง กับบริบทของแต่ละองค์การต่อไป

บรรณานุกรม -

- Beigi, M. & Shirmohammadi, M. (2011). Effects of an emotional intelligence training program on service quality of bank branches. *Managing Service Quality*, 21(5), 552–567.
- Bunjan, A. (2009). Guidelines for enhancement of motivation to work of employees, Silpakorn University: A case study of Sanam Chandra Palace Campus (*Minor thesis*). Thammasat University. [In Thai]
- Chantavanich, S. (2005). *Qulitative research method* (13th ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Press. [In Thai]
- Cronbach, L. J. (1970). Essentials of psychological test (5th ed.). New York: Harper Collins.Goleman, D. (1998). Working with emotional intelligence. New York: Bantam Books.
- Gronroos, C. (1990). Service management and marketing managing the moments of truths in service competition.

 Massachusetts: Lexington Books.
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J. & Anderson, R. E. (2010). *Multivariate data analysis: A global perspective* (7th ed.). New Jersey: Pearson Education International.
- Hays, J. M. & Hill, A. V. (2000). A preliminary investigation of the relationships between employee motivation/vision, service learning, and perceived service quality. *Journal of Operations Management*, 19, 335-349.
- Herzberg, F., Musner, B. & Synderman, B. (1959). *The motivation to work*. New York: John & Wiley & Sons.

- Kanjanawasee, S. (2011). *Classical test theory* (10th ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Press. [In Thai]
- Kernbach, S. & Schutte, N. S. (2005). The impact of service provider emotional intelligence on customer satisfaction. *Journal of Service Marketing*, 19(7), 438-444.
- Kotler, P. & Keller, K. L. (2012). *Marketing* management (14th ed.). Upper Saddle River, New Jersey: Prentice Hall.
- Laksana, S. (2009). *Efficiency development* (6th ed.). Bangkok: Suan Sunandha Rajabhat University. [In Thai]
- McShane, S. L. & Von Glinow, M. A. (2007). Organizational behavior: [Essentials]. New York: McGraw-Hill/Irwin.
- Parasuraman, A., Zeithaml, V. A. & Berry, L. L. (1991). Refinement and reassessment of the SERVQUAL scale. *Journal of Retailing*, 67(4), 420-450.
- Petrides, K. V. & Furnham, A. (2003). Trait emotional intelligence: Behavioral validation in two studies of emotion recognition and reactivity to mood induction. *European Journal of Personality*, 17(1), 39-57.
- Phuboon-im, P. (2015). Factors influencing students' satisfaction about service of an academic supporting and register office at Maha Sarakham Rajabhat University (*Thesis*). Mahasarakham University. [In Thai]
- Piankhwamsuk, P. (2015). Effect of students' satisfaction on service of an academic supporting and register office at Ubon Ratchathani Rajabhat University. Ubon

- Ratchathani: Ubon Ratchathani Rajabhat University. [In Thai]
- Prasit-rathsint, S. (2008). *Multi variables analysis techniques in social and behavioral science* (6th ed.). Bangkok:
 Samlada. [In Thai]
- Prasit-rathsint, S. (2009). *Applications of* statistical methods in research (5th ed.). Bangkok: Samlada. [In Thai]
- Prentice, C. & King, B. (2011). The influence of emotional intelligence on the service
- performance of casino frontline employee. *Tourism and Hospitality Research*, 11(1), 49-66.
- Puripunyawanich, N. (2008). The study of personal factors, the relationship between emotional intelligence and quality of service as perceived by supervisors: A case study of a department store (*Individual research*). Thammasat University. [In Thai]
- Rahim, M. A. & Minors, P. (2003). Effects of emotional intelligence on concern for quality and problem solving.

 Managerial Auditing Journal, 18(2), 150-155.
- Ranjbar Ezzatabadi, M. et al. (2012). Nurses' emotional intelligence impact on the quality of hospital services. *Iranian Red Crescent Medical Journal*, 14(12), 758-763
- Sanguanwongwan, V. (2007). *Management and organizational behavior*. Bangkok: Pearson Education Indochina. [In Thai]
- Schermerhorn, J. R., Jr., Hunt, J. G. & Osborn, R. N. (2008). *Organizational behavior* (10th ed.). New Jersey: John Wiley and Sons.
- Slatten, T. (2009). The Effect of managerial practice on employee-perceived service

- quality: The role of emotional satisfaction. *Managing Service Quality*, 19(4), 431-455.
- Srisomsap, P. & Sornmanee, C. (2013). *Public organization and public management* (3rd ed.). Bangkok: Ramkhamhaeng University Press. [In Thai]
- Steer, R. & Porter, L. (1991). *Motivation and* work behavior (4th ed.). Singapore: McGraw-Hill.
- Tangsinsapsiri, T. (2007). *Organizational* behavior. Bangkok: Thanatat Printing. [In Thai]
- Thawornburanasap, B. & Liemsuwan, T. (2017).

 Quality of service provided by
 Chachoengsao provincial office of
 business development. *Modern Management Journal*, 15(1), 139-148.

 [In Thai]
- Thiengburanatham, U., Intraraprasong, B., Kaewpan, W. & Sillabutra, J. (2011). How motivation to work affects nursing service quality according to the perception of registered nurses at Phyathai hospital in Bangkok, Thailand. *Journal of Public Health and Development*, 9(2), 143-153. [In Thai]
- Tubsuwan, I. (2011). Big five factor, emotional intelligence and quality of service: A case study of employees in a commercial bank in Bangkok (Individual research). Thammasat University. [In Thai]
- Ubon Ratchathani Rajabhat University. (2016).

 100 years of Ubon Ratchathani
 Rajabhat University. Ubon Ratchathani:
 Yongsawat Intergroup. [In Thai]
- Yamane, T. (1973). *Statistics, an introductory* analysis (3rd ed.). New York: Harper and Row.